หัวทัดวิทยานิพนซ์

ปริมาณสารประกอบฟืนอลิกและสมบัติการต้าน

ปฏิกิริยาออกซิเคชันของสารสกัคจากเปลือกและเนื้อ

กล้วยน้ำว้าที่ระดับความสุกต่างกัน

นักศึกษา

นางสาว ชุลีกร สินชพรัตนะ

รหัสประจำตัว

46066604

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การอาหาร

M.A.

2549

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ. คร. ประพันธ์ ปิ่นศิโรคม

บทคัดย่อ

จากการวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบโพลีฟันอลทั้งหมด ในเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้า [Musa (ABB group) Kluai Nam wa] ที่ระดับความสุก 8 ระดับ พบว่า เมื่อระดับความสุกของกล้วยเพิ่มขึ้น ปริมาณสารประกอบโพลีฟันอลทั้งหมดในเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้ามีแนวโน้มลดลง โดยที่เปลือก กล้วยจะมีปริมาณสารประกอบโพลีฟันอลทั้งหมดสูงกว่าเนื้อกล้วยที่ทุกระดับความสุก ปริมาณ สารประกอบโพลีฟันอลทั้งหมดในเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าจะอยู่ในช่วง 47.97 ถึง 198.29 และ 175.19 ถึง 287.56 มิลลิกรัม/100 กรัมน้ำหนักสด ตามลำดับ และเมื่อระดับความสุกของกล้วยน้ำว้า เพิ่มขึ้น ความสามารถในการด้านอนุมูลอิสระ DPPH และความสามารถในการด้านปฏิกิริยา ออกซิเคชัน โดยวิธี ferric thiocyanate colorimetric method (FTC) ของสารสกัดจากเนื้อและเปลือก กล้วยน้ำว้าจะมีแนวโน้มลดลง โดยสอดคล้องกับปริมาณโพลีฟันอลที่ลดลง

เมื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำลายอนุมูลอิสระ และการค้านปฏิกิริยาออกซิเคชันใน รูปแบบต่าง ๆ ของสารสกัดจากเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าระคับความสุกที่ 1 และ 6 พบว่า สารสกัด จากเปลือกกล้วยน้ำว้าจะมีความสามารถในการค้านอนุมูลอิสระ DPPH ความสามารถในการค้าน อนุมูลอิสระ OPPH ความสามารถในการค้าน ยนุมูลอิสระ OPPH ความสามารถในการค้าน ปฏิกิริยาออกซิเคชันโดยวิชี FTC และความสามารถในการรีคิวซ์เฟอร์ริก (FRAP) สูงกว่าสารสกัดจากเนื้อกล้วยน้ำว้า นอกจากนี้สารสกัดจากเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าระคับ ความสุกที่ 1 จะมีความสามารถในการค้านอนุมูลอิสระและการค้านปฏิกิริยาออกซิเคชันสูงกว่าสาร สกัดจากเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าระคับความสุกที่ 6 และเมื่อวิเคราะห์ปริมาณกรคฟินอลิกชนิด ต่าง ๆ ในเนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าที่งะคับความสุก 1 และ 6 พบว่า เนื้อและเปลือกกล้วยน้ำว้าทั้ง สองระคับความสุก มีปริมาณกรคแกลลิกมากที่สุด ในขณะที่กรคโปรโตแคทิชิวอิก กรคพาราดูมาริก และ กรดเฟอรูลิก มีปริมาณค่อนข้างใกล้เคียงกัน และเปลือกกล้วยน้ำว้าจะมีปริมาณกรคฟินอลิกทุกชนิคสูงกว่าเนื้อกล้วยน้ำว้าทั้งสองระคับความสุกที่ศึกษา

Thesis Phenolic contents and antioxidant properties of banana

(Nam-wa) peel and pulp extracts at different degrees of

ripening

Student Miss Chuleekorn Sinthoprattana

Student ID 46066604

Degree Master of Science

Programme Food Science

Year 2006

Thesis Advisor Assist. Prof. Dr. Praphan Pinsirodom

ABSTRACT

Total polyphenol contents in banana [Musa (ABB group) Kluai Nam wa] pulp and peel at 8 levels of degree of ripening were analyzed. The total polyphenol contents decreased as the degrees of ripening increased and were greater in peel (175.19 to 287.56 mg gallic acid/100 g fresh wt.) than in pulp (47.97 to 198.29 mg gallic acid/100 g fresh wt.) at every degree of ripening. The decreased total polyphenol contents towards the degrees of banana ripening observed were correlated with decreases in DPPH radical scavenging capacity and inhibition of linoleic acid oxidation measured by ferric thiocyanate colorimetric method (FTC).

Antioxidant and antiradical properties of the extracts from banana pulp and peel at level 1 and 6 of ripening stage were evaluated using various methods; including DPPH radical scavenging, hydroxyl radical scavenging, superoxide radical scavenging, hydrogen peroxide scavenging, ferric thiocyanate colorimetric method (FTC) and ferric reducing antioxidant power (FRAP). It was found that, the antioxidant capacities were higher in peel extracts than in pulp extracts for all samples evaluated. In addition, the extracts from both pulp and peel of banana at level 1 of ripening stage showed the higher antioxidant and antiradical properties compared to the extracts from level 6 of ripening stage. Phenolic acid with the highest contents found both in pulp and peel of banana at level 1 and 6 of ripening stage was gallic acid; whereas protocatechuic, p-coumaric and ferulic acid were found with lower contents. All phenolic acids studied were greater in peel than in pulp at both level 1 and 6 of ripening stage.